

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/51/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616201493
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616201493.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu T. O. Č., nar. XX. X. XXXX, bytom L. M., O., V. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Ladislavom Potockým, advokátom so sídlom v Žiline, Mydlárska 19, proti žalovanej M. V. O., nar. XX. X. XXXX, bytom L. M., O., V. XXX/XX, zastúpenej splnomocneným zástupcom Nechala & Co. s. r. o., so sídlom Bratislava, Panenská 23, IČO: 36 868 604, v spore o zrušenie uznesenia o schválení súdneho zmiernu, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanej sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš faxovou formou dňa 1. 3. 2016, doplnenou predložením originálu dňa 2. 3. 2016, sa žalobca domáhal voči žalovanej zrušenia uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 11. 11. 2015, č. k. 7C/191/2014-79, ktorým bol schválený súdny zmiern, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že uznesením Okresnej prokuratúry zo dňa 20. 9. 2013, sp. zn. 1Pv/458/2012/5505, bolo voči nemu trestné stíhanie zastavené, nakoľko nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Trestné stíhanie bolo začaté uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Liptovský Mikuláš, ČVS: ORP/860/OO-LM-2012 zo dňa 14. 8. 2012, za prečiny ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona. Zo záverov znaleckých posudkov, vykonaných v trestnom konaní, vyplynulo, že jeho ovládacie schopnosti boli znížené v podstatnej miere, až na hranicu vymiznutia. Miera rozpoznávacích schopností sa nedala jednoznačne určiť, nakoľko neboli zistené kompletne znaky patického afektu. M. Y. I. na základe jeho žiadosti zo dňa 9. 4. 2013 spracoval odborné vyjadrenie a stanovisko ku zraneniam, ktoré uvádzala žalovaná. Žalovaná sa v konaní, vedenom Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/191/2014, domáhala nároku na náhradu škody vo výške 11.948 eur. Na podanie žaloby reagoval písomným vyjadrením zo dňa 24. 11. 2014, v ktorom argumentoval ustanovením § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z dôkazov, ktoré boli vykonané v trestnom konaní, vyplýva, že jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli prakticky vymiznuté, preto nemôže niesť nielen trestnoprávnu, ale ani občianskoprávnu zodpovednosť za náhradu škody. V pôvodnom konaní žalovaná vôbec nepreukázala škodu, ktorú si voči nemu uplatnila. Žalovaná neutrpela žiadnu škodu na zdraví, nakoľko ihneď po incidente žila a žije obvyklým spôsobom života, vykonáva všetky domáce práce, záhradkárské práce, bicykuje sa. Žalovaná teda nepreukázala existenciu oprávnenosti a opodstatnenosti jej návrhu, nakoľko uplatňovaná škoda jej nevznikla. Neexistuje osoba, ktorá by mala povinnosť nad ním vykonávať dohľad. Právnu zodpovednosť a povinnosť nemožno vnučovať osobe, ktorú zákon takejto povinnosti zbavuje.

2. Vo vyjadrení ku podanej žalobe, doručenom súdu dňa 14. 6. 2016, žalovaná uviedla, že všetky dôvody, ktoré žalobca uvádza v podanej žalobe, sú dôvodmi skutkovými. Žalobca tvrdí, že neexistovali skutkové okolnosti, ktoré by v prípade autoritatívneho rozhodnutia súdu znamenali úspech žalovanej v pôvodnom konaní. Zmier je však špecifický inštitút, ktorým súd v konaní umožňuje, aby sa sporové strany na výsledku konania dohodli bez toho, aby súd autoritatívne rozhodoval. Pri rozhodovaní o schválení zmiaru súd nemusí podrobne skúmať skutkový stav a vykonávať rozsiahle dokazovanie, postačuje vykonať dôkazy potrebné k posúdeniu, či zmier neodporuje kogentným ustanoveniam zákona. Žalobca v žalobe neuviedol, aké kogentné ustanovenia zákona mali byť schváleným zmiarom porušené. Rozsah zranení žalovanej mal súd za riadne preukázaný z predložených znaleckých posudkov M.. B. C. a M.. P. M.. Priebeh útoku bol nesporný zo všetkých výpovedí svedkov, aj samotného žalobcu. Vznik škody na zdraví žalovanej bol riadne a nepochybne preukázaný znaleckými posudkami a názory a pripomienky M.. I. sú z pohľadu hodnotenia dôkazov nepodstatnými, najmä s ohľadom na to, že žalovanú nikdy nevyšetroval a nemal k dispozícii ani jej zdravotnú dokumentáciu, nejedná sa o znalecký posudok. Zo znaleckých posudkov, vypracovaných M.. A. a M.. K., nesporne vyplynulo, že hoci ovládacie schopnosti žalobcu boli znížené v miere podstatnej, jeho rozpoznávacie schopnosti boli znížené v miere nepodstatnej, teda aj počas útoku na žalovanú mal žalobca dostatočné rozpoznávacie schopnosti vyhodnotiť svoje konanie ako protizákonné, resp. nie prípustné. Aj keď nebola daná trestná zodpovednosť žalobcu za útok na žalovanú, neznamená to automaticky zánik jeho občianskoprávnej zodpovednosti za škodu spôsobenú žalovanej na zdraví. Neexistuje teda žiaden dôvod na zrušenie uznesenia o schválení zmiaru. Rozhodnutie súdu o zrušení uznesenia o schválení zmiaru by bolo podstatným zásahom do právnej istoty žalovanej a odporovalo by základným princípom právneho štátu.

3. Žalobca vo vyjadrení ku vyjadreniu žalovanej (replike), doručenom súdu dňa 2. 2. 2017, uviedol, že žalovaná neutrpeľa žiadnu škodu na zdraví, ihneď po incidente žila a žije obvyklým spôsobom života. Je otázne, či možno osobu, ktorá nemôže posúdiť svoje konanie v zmysle jeho ovládania a rozpoznania, zaviazat' na náhradu škody. Vyjadrenie žalovanej považuje za bezpredmetné.

4. Žalovaná vo vyjadrení ku vyjadreniu žalobcu (duplike), doručenom súdu dňa 29. 5. 2017, uviedla, že od začiatku tvrdila, že jej bola spôsobená ujma na zdraví, ako aj psychická nemajetková ujma, čo je preukázané znaleckým O. M.. A.Á. V., lekárskeho posudkom o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 8. 11. 2013 a lekárskeho posudkom o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 12. 12. 2013. Konanie žalobcu ovplyvnilo jej psychický stav v zmysle rozvoja chronifikovanej posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá bola diagnostikovaná v príčinnej súvislosti s konaním žalobcu. Sťaženie spoločenského uplatnenia bolo M.. A. stanovené na 650 bodov. Pri útoku jej žalobca spôsobil pohmoždenie mäkkých častí tváre a hlavy, pohmoždenie krčnej chrbtice, pohmoždenie prednej strany hrudníka, brušnej steny, hrudnej chrbtice a pravého kolenného kĺbu, ako aj zlomeninu jedného zuba. Uvedené dôkazy preukazujú, že konaním žalobcu bolo jej zdravie poškodené. Žalobca má, a aj v minulosti mal, plnú procesnú subjektivitu vykonávať pred súdom všetky svoje práva. Preto platnosť uzatvoreného zmiaru nemožno spájať s tým, že pri útoku konal údajne v afekte a mal znížené rozpoznávacie a ovládacie schopnosti. Žalobca s ňou uzavrel zmier na základe slobodnej a vážnej vôle a svojho konania si bol bezpochyby riadne vedomý. Z priebehu trestného konania je nesporné, že fyzický útok na ňu sa odohral a že ho spáchal žalobca. K odcudzujúcemu rozsudku nedošlo z dôvodu, že žalobca nebol pre nepríčetnosť v čase spáchania skutku trestne zodpovedný, čo však neznamená, že nespáchal protiprávne konanie. V civilnom konaní súd nie je obmedzený tým, že nedošlo k odsúdeniu žalobcu za trestný čin a otázku škody môže autonómne posudzovať. Navrhla podanú žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

5. V podaní, doručenom súdu dňa 1. 8. 2017, žalovaná uviedla, že v priebehu konania došlo ku novelizovaniu procesnoprávnych predpisov, keď od 1. 7. 2016 už súd nemá právny základ, na základe ktorého by mohol rozhodovať o žalobe o zrušenie zmiaru. Uvedená možnosť po zrušení predchádzajúcej zákonnej úpravy odpadla a súd nemôže ďalej procesne postupovať na základe neplatného zákona. Z uvedeného dôvodu navrhla žalobu žalobcu zamietnuť.

6. V podaní, doručenom súdu dňa 4. 10. 2017, žalobca, v nadväznosti na zmenu procesných predpisov od 1. 7. 2016, navrhol upraviť návrh na zrušenie uznesenia o schválení súdneho zmiaru na návrh na obnovu konania podľa § 398 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého je možná reparácia schváleného zmiaru, ktorý nevyhovuje podmienkam hmotného aj procesného práva. Poukázal na to, že o zmiari sa dohodli právni zástupcovia, jeho k obsahu zmiaru ani nepripustili, čím bolo porušené jeho

právo konať pred súdom. Už zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 11. 11. 2015 vyplýva, že sa bránil v rámci konania uhradiť spôsobenú škodu. Porada nebola uskutočnená s ním, ale medzi právnymi zástupcami účastníkov konania. Na pojednávaní žalobca trval na podanej žalobe na zrušenie uznesenia o schválení súdneho zmiernu v zmysle zákonného ustanovenia § 99 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30. 6. 2016.

7. Právny zástupca žalobcu v celom rozsahu trval na písomne podanej žalobe a vyjadreniach. Poukázal na to, že neboli splnené hmotnoprávne ani procesnoprávne podmienky uzavretia zmiernu, jednalo sa len o dohodu medzi právnymi zástupcami strán sporu, ktorej sa žalobca nezúčastnil, preto absentovala jeho vôľa na uzavretí zmiernu. Vzhľadom na zákonné ustanovenie § 422 Občianskeho zákonníka žalobca nenesie zodpovednosť za škodu spôsobenú žalovanej. Pokiaľ aj mala žalovaná stresy, nebolo to v dôsledku konania žalobcu, ale v dôsledku toho, že rok predtým jej zomrel manžel. Pokiaľ by žalovaná trpela takými ochoreniami, nemohla by žiť bežným spôsobom života. Poukázal na nezrovnalosti v znaleckom posudku M.. V., ktorý sa vyjadroval ku dĺžke práceneschopnosti žalovanej, ako aj ku skutočnosti, že na vzniku ochorenia žalovanej sa v podstatnej miere podieľalo konanie žalobcu, pričom nebolo určené, akou mierou. Súd schválil zmier napriek tomu, že bola vznesená námietka výšky a dôvodnosti žalovaného nároku.

8. Právna zástupkyňa žalovanej v celom rozsahu poukázala na obsah vyjadrenia ku žalobe a ďalšie vyjadrenia. Uviedla, že od 1. 7. 2016 nie je možné konať v konaniach o zrušenie súdneho zmiernu. Žalobca bol prítomný na pojednávaní dňa 11. 11. 2015, na ktorom bol schválený zmier, spolu so svojím právnym zástupcom. Preto nie je možné dôvodiť, že nemohol uplatňovať svoje práva pred súdom, keďže bol riadne zastúpený advokátom. Žalobca neuviedol žiadne konkrétne argumenty, ktoré by mali preukazovať rozpornosť uzavretého zmiernu s hmotným právom, neuviedol, ktorým kogentným ustanoveniam zákona sa uzavretý súdny zmier prieči. Žalobca bol prítomný na pojednávaní, na ktorom došlo ku schváleniu súdneho zmiernu, súdny zmier bol prednesený na pojednávaní a žalobca súdny zmier podpísal. Skutočnosť, že trestné konanie bolo zastavené a žalobca nebol trestnoprávne zodpovedný, nemôže ovplyvniť jeho občianskoprávnu zodpovednosť. Bezpredmetné je aj tvrdenie žalobcu, že sa spoliehal na to, že bude môcť podať proti zmiernu odvolanie. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že na úhrade sumy 10.000 eur sa so svojou právnou zástupkyňou nedohodol. V pojednávacej miestnosti s uvedenou sumou súhlasil. Predmetom konania nie je skúmanie občianskoprávnej zodpovednosti žalobcu, ale zisťovanie súladu zmiernu s právnymi predpismi. Navrhla podanú žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

9. Žalobca pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že jeho právnička ho neprizvala ku jednaniu s protistranou, tohto sa zúčastnila len žalovaná, jej advokát a jej syn. Ku zmiernu sa nevyjadroval. Sudkyňa mu hovorila, že to bude drahšie. Bola mu podstrčená listina, ktorú podpísal. Podpísal ju nevedomky, nakoľko očakával ďalšie pojednávanie a pokračovanie veci. Taká bolesť, ako bola ohodnotená v zmiernu, žalobkyni spôsobená byť nemohla. Žalovaná žije aktívnym spôsobom života, vykonáva všetky práce, aj okolo domu. Sudkyňa ich poslala vonku poradiť sa. Jeho právna zástupkyňa bola so žalovanou a jej zástupcom, nevedel, o čom jednújú. Počas jednaní bol prítomný na chodbe, ale pri jednaniach prítomný nebol. Myslel si, že jeho advokátka bude chrániť jeho práva, že nepodpisuje nič proti svojej osobe. Po právnej stránke nechápal pojednávanie dňa 11. 11. 2015, nedostal na pojednávaní ani raz slovo. Zmier si pred podpisom neprečítal, nakoľko dôveroval svojej advokátke. Po vyhlásení znenia uzavretého zmiernu a po vyhlásení uznesenia o schválení zmiernu sa k veci nevyjadroval, myslel si, že nemôže hovoriť, keď mu nie je udelené slovo. On sám si slovo nežiadal. Myslel si, že sa voči tomu odvolajú.

10. Žalovaná pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že za ňou, jej právníkom a jej synom prišla právnička žalobcu, aby zjedнала sumu, ktorá bola určená znalcom na 11.980 eur. S jej právníkom sa poradili a súhlasili so znížením sumy na 10.000 eur. Jej manžel zomrel 1. 1. 2009. Nikdy predtým psychiatricky liečená nebola. 6 rokov nespí, schudla približne 10 kg, má potiaže so srdcom, vo všetkom vidí nebezpečie, bojí sa. Utrpela psychickú traumu. Pred incidentom mala srdcovú arytmiu, potiaže s tlakom. Za tých celých 6 rokov, odkedy ju žalobca napadol, s jeho rodinou neprehovorila. Na pojednávaní žiadala právnička žalobcu, aby sa mohli dohodnúť. Stáli vonku s jej právníkom a synom, právnička žalobcu potom prišla za nimi, oni s tým súhlasili. Sudkyňa sa pýtala, niekoľkokrát to opakovala. Žalobca, jeho manželka a jeho právna zástupkyňa stáli vonku spolu, manželka žalobcu telefonovala. Právna zástupkyňa žalobcu, žalobca a jeho manželka sa rozprávali a zrejme na základe toho prišla za nimi jeho právna zástupkyňa vonku. Po návrate do pojednávacej miestnosti právna zástupkyňa žalobcu povedala,

že spustili o 1980 eur, sudkyňa tú sumu opakovala. Žalobca vstal a povedal, že je to príliš vysoká suma, to bolo celkom pred záverom, už po tom, ako sa na 10.000 eur dohodli. Žalobca povedal pred tým, ako bol schválený zmiar, že jemu sa tá suma zdá vysoká a aj potom, ako sa to prikleplo. Jeho právna zástupkyňa sa ho pýtala, či s tou sumou súhlasí, on povedal, že sa mu suma zdá vysoká. Sudkyňa sa pýtala, či súhlasia s tým, aby bol takto zmiar schválený, obaja uviedli, že s tým súhlasia. Vtedy aj žalobca uviedol, že sa mu to zdá privysoké.

11. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, ako aj z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7C/191/2014 a pripojeného spisu Okresného riaditeľstva PZ Liptovský Mikuláš, ČVS: ORP-860/OO-LM-2012, súd zistil nasledovný skutkový stav:

12. Žalovaná, v procesnom postavení žalobkyne, podala dňa 30. 7. 2014 proti žalobcovi, v procesnom postavení žalovaného, na Okresnom súde Liptovský Mikuláš žalobu o náhradu škody spôsobenej na zdraví vo výške 11.948 eur, ktorú jej mal spôsobiť žalobca dňa 9. 8. 2012 v čase okolo 11.00 hod. tým, že v obci O., na ulici V. R. Č.. XXX/XX Z. L. M. ju fyzicky napadol tak, že vo dvore rodinného domu M. A., keď ku nej pribehol, chytil ju za vlasy, zhodil ju na zem dozadu na kamene a udrhel do tváre v oblasti úst a následne na to ju začal kopať do brucha, pričom sa otočila na bok a ďalej ju kopal do oblasti chrbta, v útoku prestal až po tom, ako na neho začal kričať M. I., ktorý v tom čase pracoval na dome u M. A. a následne utiekol na svoj pozemok za bránu, odkiaľ vykrikoval, že ju zabije. Lekárskym posudkom o bolestnom, vyhotoveným M.. B. C. dňa 8. 11. 2013, bola vytrpená bolesť ohodnotená na 110 bodov a lekárskeho posudkom M.. K. A. zo dňa 12. 12. 2013 bolo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotená na 650 bodov. Ku podanej žalobe žalovaná pripojila ambulantnú správu z vyšetrenia zo dňa 9. 8. 2012, podľa ktorej bola napadnutá okolo 11.00 hod. v Liptovskom Mikuláši. Následne bola žalovaná vyšetrená dňa 10. 8. 2012 so záverom „stav po napadnutí druhou osobou“, dňa 22. 8. 2012, dňa 11. 8. 2012, z dôvodu zhoršenia bolesti brušnej dutiny. Podľa lekárskej správy M.. A. zo dňa 10. 8. 2012 bola žalovaná v predchádzajúci deň napadnutá pred vlastnou bytovkou susedom. Psychiatricka konštatovala záver „akútna reakcia na stres“. Podľa správy psychiatricky M.. K. A. zo dňa 13. 8. 2012 žalovaná trpí na akútnu stresovú poruchu, pričom liečenie potrvá viac ako 7 dní a jeho predpokladaná doba je neurčitá. Podľa lekárskej správy stomatologičky M.. U. C. zo dňa 30. 8. 2012 bola dňa 9. 8. 2012 žalovaná napadnutá susedom, pričom po napadnutí nebolo možné absolvovať vyšetrenie u zubára pre veľké bolesti hlavy a brucha a následne mala do 30. 8. dovolenku. Podľa lekárskeho posudku o bolestnom zo dňa 8. 11. 2013, vyhotoveného M.. B. C., utrpela žalovaná dňa 9. 8. 2012 poranenia, a to pohmoždenie mäkkých častí tváre a hlavy, pohmoždenie krčnej chrbtice, pohmoždenie prednej strany hrudníka, pohmoždenie brušnej steny, pohmoždenie hrudnej chrbtice, pohmoždenie pravého kolenného kĺbu a zlomeninu jedného zuba, pričom vytrpená bolesť bola ohodnotená na 110 bodov. Podľa lekárskeho posudku vydaného dňa 12. 12. 2013 M.. K. A. a M.. P. M., psychiatrickami, utrpela žalovaná dňa 9. 8. 2012 v dôsledku fyzického nečakaného útoku a psychickej traumy posttraumatickú stresovú poruchu, ktorá sa prejavuje pretrvávajúcimi obavami z procesu psychickej traumy, ktorú ohodnotili na 650 bodov. Dňa 17. 7. 2014 žalovaná, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, vyzvala žalobcu na náhradu spôsobenej škody vo výške 11.947 eur. Vo vyjadrení ku podanej žalobe žalobca uviedol, že navrhuje podanú žalobu zamietnuť, nakoľko nemá skutkové a právne opodstatnenie. Dňa 9. 8. 2012 došlo medzi ním a žalovanou ku nedorozumeniu, ktoré vyprovokovala žalovaná, avšak popiera, že by ju fyzicky napadol chytením za vlasy, zhodením na zem, že by ju udrhel do tváre a následne kopal. Žalovaná sa vozí na bicykli, pracuje, vykonáva všetky práce. Trestné stíhanie voči nemu bolo uznesením okresnej prokuratúry zo dňa 20. 9. 2013 zastavené. Poukázal na skutočnosť, že sa jedná o prípad osobitnej zodpovednosti v zmysle § 422 Občianskeho zákonníka. Pred otvorením pojednávania dňa 11. 11. 2015 uzavreli strany sporu súdny zmiar, v ktorom sa žalobca (v procesnom postavení žalovaného) zaviazal zaplatiť žalovanej (v procesnom postavení žalobkyne) sumu 10.000 eur, do 11. 12. 2015. Uznesením zo dňa 11. 11. 2015 súd účastníkmi konania uzavretý zmiar schválil. Podľa odôvodnenia uznesenia sa uzatvorený zmiar nepriechil zákonu. Súd poukázal tiež na to, že hoci je viazaný vždy rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesených v trestnom konaní a dbať, aby sa s nimi nedostal do rozporu. Preto nemohol nechať bez povšimnutia rozhodnutie o zastavení trestného stíhania. Zastaviť trestné stíhanie v zmysle § 215 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku bolo možné až vtedy, keď sa zistilo, že stíhaný skutok sa stal, spĺňa znaky trestného činu a spáchal ho obvinený, ktorý však pre nepríčetnosť nebol trestne zodpovedný. Rozhodnutie, vydané v právoplatne skončenom prípravnom konaní, dokazuje, že ku škode na zdraví žalobkyne došlo v dôsledku správania žalovaného a skutok naplnil znaky trestného činu. Zastavenie trestného stíhania by zakladalo zodpovednosť za škodu spôsobenú osobou postihnutou duševnou poruchou v zmysle § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka

spoločne a nerozdielne s tým, kto je povinný vykonávať nad takouto osobou dohľad, ak je osoba postihnutá duševnou poruchou schopná ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky. Pokiaľ tak tomu nie je, zodpovedal by za škodu ten, kto je povinný vykonávať dohľad. V čase spáchania skutku žalovaný nebol schopný ovládnuť svoje konanie, pričom osoba, ktorá by mala povinnosť nad ním vykonávať dohľad, určená nebola. Zákon ale v tomto prípade vo všeobecnosti nemožno vykladať tak, že neexistuje osoba zodpovedná za žalovaným spôsobenú škodu, nakoľko takýto výklad by bol v rozpore s dobrými mravmi vo vzťahu k osobám poškodených, ktoré škodu utrpeli. Preto súd ustálil, že za spôsobenú škodu z hľadiska občianskoprávneho zodpovedá žalovaný v plnom rozsahu. V odôvodnení uznesenia tiež uviedol, že žalovaný chápal zmysel súdneho konania, bol poučený o svojich právach a povinnostiach z procesnoprávneho hľadiska, v celom konaní bol zastúpený advokátom, súhlasil s uzatvorením súdneho zmiernu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 12. 2015.

13. Uznesením Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš zo dňa 20. 9. 2013, sp. zn. 1Pv/458/12/5505, bolo trestné stíhanie žalobcu ako obvineného pre skutok, že dňa 9. 8. 2012 v čase okolo 11.00 hod. vybehol zo svojej garáže v rodinnom dome č. XX na ulici V. R. Z. L. M. za žalovanou, ktorá stála tom čase na ulici pred rodinným domom č. XX a keď videla, ako sa žalovaný rozbieha za ňou, vbehla ku svojej susede M. A. do rodinného domu č. XX, kde ostala stáť a keď k nej pribehol žalobca, chytil ju za vlasy, zhodil ju na zem dozadu na kamene, pričom ju udrel do tváre v oblasti úst a následne ju začal kopať do brucha, pričom sa otočila na bok a tak ju kopal do oblasti chrbta a v útoku prestal pokračovať z dôvodu, že na neho zakričal M. I., ktorý v tom čase pracoval na dome u M. A., na čo žalobca utiekol na svoj pozemok za bránu, odkiaľ vykrikoval, že žalovanú zabije, čím spôsobil žalovanej zranenia - pomliaždenie mäkkých častí tváre a hlavy, natiahnutie mäkkých častí a pomliaždenie krčnej časti chrbtice, pomliaždenie mäkkých častí pravej strany hrudníka a hrudnej chrbtice a pomliaždenie pravej brušnej steny, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života po dobu 10 dní, podľa § 215 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zastavené, nakoľko nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Uvedená skutočnosť bola, podľa odôvodnenia uznesenia, zistená znaleckým posudkom znalcov M.. A. a M.. K., z ktorého záverov vyplýva, že v čase spáchania trestnej činnosti sa u žalobcu jednalo o afektívne konanie v priebehu neobyčajne silného (hraničného) afektu, jeho rozpoznávací schopnosti boli znížené v miere nepodstatnej, ovládacie schopnosti boli znížené v miere podstatnej, až na hranici vymiznutia. Podľa doplnenia znaleckého posudku, miera zníženia rozpoznávacích schopností sa nedá jednoznačne určiť a ich zníženie bolo medzi znížením nepodstatným až podstatným a možno sa prikloniť až k miere podstatného zníženia týchto schopností. Podľa vyjadrenia, ktoré by malo byť vyjadrením M.. Y. I., na základe nedostatočne uvádzaných lekárskeho vyšetrení nemali byť stanovené diagnózy natiahnutie mäkkých častí a pohmoždenie krčnej chrbtice, pohmoždenie pravej brušnej steny a pohmoždenie hrudnej chrbtice, otáznou je tiež diagnóza pohmoždenie mäkkých častí tváre a hlavy, kedy nie sú zaznamenané žiadne vonkajšie znaky poranenia. Celé diagnostika poranení poškodenej robí dojem, že boli stanovené na základe subjektívnych ťažkostí poškodenej. Klasifikácia znalca, že sa jedná o stredné zranenia, je z medicínskeho hľadiska podivuhodná. Podľa znaleckého posudku M.. A. V., znalca z odvetvia psychiatria, č. 87/2014 zo dňa 30. 5. 2014, konanie žalobcu zo dňa 9. 8. 2012, ale i jeho následné konanie voči žalovanej a jej blízkym, ako i ďalšie súvisiace okolnosti, ovplyvnili psychický stav poškodenej významne negatívnym spôsobom v zmysle rozvoja chronifikovanej posttraumatickej stresovej poruchy, s hrozbou vývoja trvale posttraumatickej poruchy osobnosti. Psychický stav poškodenej v súčasnosti predstavuje chronifikovanú posttraumatickú stresovú poruchu. Konanie žalobcu zo dňa 9. 8. 2012 sa na tomto stave podieľa podstatnou mierou. Posttraumatická stresová porucha poškodenej, konštatovaná psychiatrickými M.. A. a M.. M., je v príčinnej súvislosti s konaním žalobcu. Celkový počet bodov 650, stanovený psychiatrickými M.. A. a M.. M. z titulu hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia pri posttraumatickej stresovej poruche poškodenej, je stanovený správne, v zmysle príslušných právnych predpisov. Existuje reálne riziko rozvoja trvale posttraumatickej poruchy u poškodenej, ktoré je možné stanoviť 4 roky po traumatizujúcej udalosti, preto doporučil opätovné posúdenie duševného stavu v lete 2016.

14. Z obsahu pripojeného spisu Okresného riaditeľstva PZ Liptovský Mikuláš, ČVS: ORP-860/OO-LM-2012, súd zistil, že znalec M.. E. L. v znaleckom posudku č. 42/2012 zo dňa 14. 9. 2012 uviedol, že podľa zdravotnej dokumentácie u poškodenej bolo po incidente zo dňa 9. 8. 2012 zistené pohmoždenie mäkkých častí tváre a hlavy, natiahnutie mäkkých častí a pohmoždenie krčnej chrbtice, pohmoždenie mäkkých častí pravej strany hrudníka a hrudnej chrbtice, pohmoždenie pravej brušnej steny. Mechanizmus uvedených zranení sú tupé údery do oblasti tváre a hlavy, ako i do oblasti hrudníka, chrbta, brucha. Intenzita úderov bola maximálne stredná. Poškodená vo svojej výpovedi uviedla, že

k jej zraneniu došlo druhou osobou, ktorá ju fyzicky napadla tak, že ju chytila za vlasy, hodila na zem, na kamene, pričom ju udrela do tváre, do oblasti úst a následne ju začala kopať do brucha, pričom sa menovaná otočila na bok a tak ju kopala do oblasti chrbta. Po zakričaní druhej osoby útok prestal. Podľa charakteru a rozsahu uvedených zistených zranení, ku zraneniu poškodenej mohlo dôjsť tak, ako to poškodenej uviedla vo svojej výpovedi. Nie je možné povedať počet úderov, ale treba rátať s tým, že do každej lokalizovanej zranenej časti tela musel byť vedený aspoň jeden úder. Intenzita úderov bola maximálne stredná, z lekárskeho hľadiska sa jedná o stredné zranenia. Dobu práceneschopnosti a obmedzenia obvyklého spôsobu života u poškodenej určil na 10 dní. Obmedzenia obvyklého spôsobu života spočívajú v bolestivosti hlavy, hrudníka, brucha, krčnej aj hrudnej chrbtice, čím bola znížená celková mobilita poškodenej. V dodatku ku podanému znaleckému posudku znalec uviedol, že pri vypracovaní posudku vychádzal z lekárskej správy, v ktorej sú uvedené nálezy a diagnózy poškodenej. Preštudoval kompletnú zdravotnú dokumentáciu. M. I. nemal k dispozícii kompletnú zdravotnú dokumentáciu, nakoľko bez súhlasu poškodenej ku nej nemal prístup, preto nevedel uviesť diagnózu zranení. Pohmoždenia mäkkých častí tváre a hlavy, natiahnutia mäkkých častí a pohmoždenia krčnej chrbtice, pohmoždenia mäkkých častí pravej strany hrudníka, hrudnej chrbtice, pohmoždenie pravej brušnej steny sú uvedené a vyšetrené vyšetrojúcimi lekármi, ktorí napísali ohľadom zranení lekárske záznamy, ktoré sú súčasťou zdravotnej dokumentácie. Pohmoždenie mäkkých častí hlavy vzniklo v dôsledku ťahania za vlasy a následkom úderov tak, ako je uvedené vo výpovediach a v zdravotnej dokumentácii. Ku zraneniu chrbtice došlo v dôsledku ťahania za vlasy mechanizmom rotácie krku. Osobne poškodenú neliečil a nevyšetroval. Žalobca pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 26. 10. 2012 ku skutku uviedol, že problémy sa hromadili a vyhrotili 9. 8. 2012, kedy vyšiel z jeho dvora na cestu. Žalovaná v tom čase stála s pani A. chrbtom k nemu na ceste pred stromami a ukazovala na vrcholce stromov a rozprávala „on nesúhlasil, manžel tu chcel nasadiť strieborné ihličnany“. Na to kľudným, dôrazným hlasom sa žalovanej opýtal, čo zase má s tými stromami, ona sa k nemu otočila, vykročila smerom k nemu s krikom a rukami dozadu, s hysterickým záchvatom, že čo je, čo si o sebe myslí. Mala pri sebe bicykel, ktorý následne hodila o zem oproti nemu. Bicykel ho neudrel, ale skončil tesne pri jeho nohách. V tej chvíli začal byť vyvedený z miery, uvedomil si, že bicykel je na zemi, kde zavadzia, tak ho zdvihol a oprel za neustáleho kriku žalovanej o plot. Vrátil sa k žalovanej, začali sa hádať. V tom čase musela byť na mieste určite aj jeho žena s dcérou, nakoľko varila obed v kuchyni a mala pootvorené okno. Bol už tak rozčúlený, že sa začali so žalovanou navzájom strkať. Stáli oproti sebe tvárou v tvár, a takto sa hádajúc a strkajúc doťahovali, dostali sa až do dvora A.. V ten deň u A. robili fasádu domu a všetky brány boli otvorené. Ani si neuvedomil, že je už za bránou A., asi 1 meter dovnútra. Žalovaná sa počas celého incidentu na neho tlačila, robila proti nemu výpady, a vtedy ju odstrčil pravou nohou tak, že ju zasiahol do ľavého stehna, na čo spadla na zadok do hlíny. Počas tohto incidentu periférne registroval M. I., ako zlieza po rebríku chrbtom otočeným k ním. Na to ho obstáli M. I. so svojím otcom, ktorí spoločne pracovali na lešení, stála tam aj jeho žena, ktorá ho vyzvala, aby išiel domov. On poslúchol a odišiel smerom domov, na čo si M. I. žiadal mobil, z ktorého volal nejakému lekárovi. Následne začal I. hysteričť, vykrikovať. Potom spolu s manželkou vošiel do ich dvora, zamkol bráničku. Následne pribehol I. a začal na neho vykrikovať, že ho zabije, v tom chytil oboma rukami bráničku a začal s ňou drmať smerom k nemu, ako by ju chcel otvoriť. Žena mu povedala, aby išiel domov, on išiel, zobral si občiansky preukaz, pretože si myslel, že príde polícia, čo sa aj naplnilo. Poprel, že by sa niekomu vyhrážal, že by vôbec udrel rukou žalovanú, okrem toho, že sa navzájom sácali a strkali a odtlačil ju nohou. Manželka mu povedala, že na druhý deň po incidente sa žalovaná pohybovala v nezmenenej miere na bicykli, rehotala sa pred bránou s nejakou známou a neboli na nej viditeľné žiadne zdravotné ťažkosti. Žalovaná pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 15. 10. 2012 uviedla, že 9. 8. 2012 okolo 11.00 hod. stála pred domom susedy A., s ktorou sa rozprávali o farbe domu, keďže jej robili fasádu. V tom vybehol zo svojej garáže ku svojej bráne žalobca, a odtiaľ začal na ňu vykrikovať, že čo s tými stromami porobila. Následne vybehol zo svojej brány, išiel smerom k nej s nepričettým pohľadom. Hodila svoj bicykel na zem a vbehla cez malú bráničku do dvora A.. Žalobca vbehol za ňou cez otvorenú bráničku, kde ju asi po 4 metroch dobehol, chytil rukou za vlasy v zadnej časti hlavy, stiahol ju dozadu a následne ju päťou, zrejme pravej ruky, udrel jedenkrát do oblasti pravej hornej a dolnej čeľuste, zubov a perí, následne ju kopol do pravej časti chrbta. Spadla na pravý bok na betónové kocky. Ako spadla, žalobca ju kopol do oblasti brušnej dutiny a spodných rebier, vykrikoval pritom, že ju zabije. Následne sa schúlila tak, aby si chránila hlavu a brucho. Na to ju začal žalobca kopať do chrbta, do oblasti pečene, obličiek a rebier. Kopal ju asi 6-7 krát. Toto videli z lešenia M. I.Š. a C. I.. Kým M. I. zliezol z lešenia, žalobca utiekol do svojho dvora, odkiaľ na ňu vykrikoval, že aj tak ju zabije. Keď vstala zo zeme, videla, že žalobcu v jeho dvore drží jeho žena a taktiež ho držal M. I., aby prestal v konaní.

15. Podľa článku 2 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

16. Podľa 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Podľa 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

18. Podľa § 99 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30. 6. 2016, schválený zmiar má účinky právoplatného rozsudku. Rozsudkom však môže súd zrušiť uznesenie o schválení zmiaru, ak je zmiar podľa hmotného práva neplatný. Návrh možno podať do troch rokov od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiaru.

19. Podľa 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20. Podľa 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka, maloletý alebo ten, kto je postihnutý duševnou poruchou, zodpovedá za škodu ním spôsobenú, ak je schopný ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky; spoločne a nerozdielne s ním zodpovedá, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad. Ak ten, kto spôsobí škodu, pre maloletosť alebo pre duševnú poruchu nie je schopný ovládnuť svoje konanie alebo posúdiť jeho následky, zodpovedá za škodu ten, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad.

21. Podľa 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

22. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd, zhodnotiac vykonané dokazovanie, podanú žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobca sa žalobou, podanou na súde za účinnosti procesného predpisu účinného do 30. 6. 2016 (Občianskeho súdneho poriadku číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov), domáhal zrušenia uznesenia o schválení súdneho zmiaru. Procesný predpis, účinný od 1. 7. 2016 (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z.), procesný inštitút žaloby o zrušenie uznesenia o schválení súdneho zmiaru neupravuje. Aktuálna právna úprava v ustanovení § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku síce zaviedla princíp okamžitej aplikability aj na konania, ktoré začali pred dňom jej účinnosti, t. j. pred 1. 7. 2016, avšak súčasne, v zákonom ustanovení § 470 ods. 2, upravila zachovanie právnych účinkov úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia jej účinnosti. Vychádzajúc z uvedených skutočností mal súd za to, že účinky podania žaloby o zrušenie uznesenia o schválení súdneho zmiaru v zmysle zákonného ustanovenia § 99 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30. 6. 2016, zostali zachované aj po 1. 7. 2016. Opačný právny záver by odporoval ústavným zásadám ochrany nadobudnutých práv a ochrany legitímneho očakávania, vyplývajúcim z princípu právnej istoty ako jedného zo základných princípov právneho štátu. V ústavnom poriadku Slovenskej republiky platí zásada, podľa ktorej ten, kto konal, resp. postupoval na základe dôvery v platný a účinný právny predpis (jeho noriem), nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný spätným pôsobením právneho predpisu alebo niektorého jeho ustanovenia. (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995). Už len okrajom súd uvádza, že právny názor, podľa ktorého treba konania o zrušenie uznesenia o schválení súdneho zmiaru začaté do 30. 6. 2016 dokončiť podľa právneho predpisu účinného do 30. 6. 2016, je zverejnený aj na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR, v časti Nové procesné kódexy - Civilný sporový poriadok.

23. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žaloba o zrušenie uznesenia o schválení súdneho zmiaru bola podaná v zákonnej trojročnej lehote od právoplatnosti uznesenia o schválení zmiaru. Dôvodom, pre ktorý súd zruší uznesenie o schválení súdneho zmiaru, je neplatnosť súdneho zmiaru podľa hmotného práva. Žalobca v spore neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že súdny zmiar, ktorý uzavrel so žalovanou v konaní, vedenom pod sp. zn. 7C/191/2014, je podľa hmotného práva neplatný. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 M Cdo 11/2009 (na ktoré vo svojich vyjadreniach poukazovala aj žalovaná): "Zmierom sa rozumie dohoda účastníkov uzavretá v priebehu konania, ktorou si upravujú svoje práva a povinnosti. Súdnym zmiarom podľa § 99 O.s.p. sa stáva

zmier v prípade, ak súd dohodu účastníkov uznesením schváli. Súd v zásade dohodu účastníkov schváli, ak to povaha veci pripúšťa a dohoda účastníkov nie je v rozpore s hmotným právom. Súd sa má o zmier vždy pokúsiť. Povaha veci pripúšťa uzavretie zmieru spravidla vo veciach, v ktorých sú účastníci v typickom dvojstrannom pomere, ak hmotnoprávna úprava nevylučuje, aby si medzi sebou upravili právne vzťahy dispozitívnymi úkonmi. Pri rozhodovaní o schválení zmieru je súd povinný skúmať, či zmier nie je v rozpore s právnymi predpismi. Predpokladom pre schválenie zmieru nie je zistenie skutkového stavu veci v takom rozsahu, aký je inak potrebný pre autoritatívne rozhodnutie súdu. Dokazovaním je však potrebné zistiť skutkové podklady pre posúdenie, či zmier nie je v rozpore s právnymi predpismi kogentnej povahy, poprípade či ich neobchádza. Pokiaľ v tomto smere nepostačujú zhodné tvrdenia účastníkov, vykoná súd dôkazy navrhnuté účastníkmi, poprípade i iné dôkazy, ktoré vyšli v konaní najavo. ... Ak to povaha veci pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmierom (§ 99 ods. 1 O.s.p.). Povaha veci pripúšťa uzavretie zmieru spravidla vo veciach, v ktorých sú účastníci v typickom dvojstrannom pomere, ak to hmotnoprávna úprava nevylučuje, aby si medzi sebou upravili právne vzťahy dispozitívnymi úkonmi. Z uvedeného vyplýva, že povahou veci je vylúčené uzavrieť zmier najmä: vo veciach, v ktorých možno zahájiť konanie i bez návrhu, vo veciach, v ktorých sa rozhoduje o osobnom stave a vo veciach, v ktorých hmotné právo neprípúšťa vybavenie veci dohodou účastníkov právneho vzťahu. Nevyhnutným predpokladom schválenia zmieru je však vždy, že uzavretý zmier nie je v rozpore s právnymi predpismi. Súdnym zmierom je procesná dohoda účastníkov, ktorá môže mať, ak sa týka uplatnených súkromnoprávných nárokov, i právne dôsledky v oblasti hmotného práva. Zmier možno uzavrieť len ohľadne práv, ktorými môžu účastníci disponovať. Predmetom súdneho zmieru môžu byť podľa konštantnej judikatúry i vecné práva (tak tomu bolo vo veci publikovanej ako R 49/1969 Sbírkou súdnych rozhodnutí a stanovisek), teda nielen práva záväzkové. V súkromnom práve sa v súlade s pravidlom, že čo nie je zakázané, je dovolené, presadzuje zásada zmluvnej voľnosti účastníkov hmotnoprávných vzťahov. Základným princípom výkladu zmluvy je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné oba výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s tým spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. To platí i v prípade súdneho zmieru, ktorý je právnou skutočnosťou (zmluvou) občianskeho práva hmotného a v oblasti práva procesného ide o žiaduci spôsob riešenia sporu medzi účastníkmi." Prihliadajúc k uvedenému právnemu názoru, súd skúmal, či súdny zmier, uzavretý stranami sporu v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/191/2014, nie je v rozpore s právnymi predpismi kogentnej povahy, poprípade či ich neobchádza. Z vykonaného dokazovania súd uvedené skutočnosti preukázané nemal. V uzavretom súdnom zmieri sa strany sporu dojednali na povinnosti žalobcu nahradiť žalovanej škodu na zdraví, ktorá mala byť spôsobená pri útoku žalobcu dňa 9. 8. 2012. Súd sa v uznesení o schválení súdneho zmieru, v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/191/2014, vysporiadal so všetkými atribútmi vzniku zodpovednostného právneho vzťahu. Súd v uznesení o schválení súdneho zmieru konštatoval, že z trestného spisu vyplynulo, že skutok, ktorým mala byť spôsobená škoda na zdraví žalovanej, sa stal, je trestným činom a tento skutok spáchal žalobca, pričom je síce viazaný len rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, avšak musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesených v trestnom konaní a dbať, aby sa s nimi nedostal do rozporu.

24. Žalobca odôvodňoval zrušenie uznesenia o schválení súdneho zmieru absenciou vôle súdny zmier uzavrieť, neexistenciou zodpovednostného právneho vzťahu vzhľadom na zákonné ustanovenie § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka a samotnou výškou škody, ktorá mala byť spôsobená žalovanej. Pokiaľ ide o výšku škody, súd poukazuje na to, že dojednaná suma náhrady škody v súdnom zmieri nebola v rozpore s listinnými dôkazmi (lekárske posudky) a znaleckými posudkami, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a vyšetrovacieho spisu. Navyše, v spore o zrušenie uznesenia o schválení súdneho zmieru súdu neprislúcha preskúmať, či výška plnenia, ktoré si strany sporu dojednali v zmieri, úplne a presne zodpovedá zákonným ustanoveniam o výške bolestného a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. V zmysle vyššie citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa totiž v súkromnom práve v súlade s pravidlom, že čo nie je zakázané, je dovolené, presadzuje zásada zmluvnej voľnosti účastníkov hmotnoprávných vzťahov. Neplatnosť súdneho zmieru podľa hmotného práva preto nemôže byť spôsobená tým, že výška dojednanej náhrady škody na zdraví striktné a úplne nesleduje úpravu výšky náhrady škody, vrátane bodového ohodnotenia, v zmysle § 444 a nasl. Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanoveniami zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov.

25. Žalobca rovnako neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal absenciu vôle uzavrieť súdny zmier. Zo zápisnice o pojednávaní v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/191/2014, ako aj z vylúčeného žalovanej,

mal súd preukázané, že pojednávanie bolo prerušené práve za účelom dojednaní dohody (zmieri) medzi účastníkmi konania, pri jednaní pred pojednávacou miestnosťou žalobca komunikoval so svojou právnou zástupkyňou a následne na súdnom pojednávaní vyjadril s uzavretím súdneho zmieri súhlas, hoci aj (čo potvrdila aj žalovaná) výšku dojednaného plnenia považoval za vysokú. Uvedená skutočnosť však nepreukazuje, že vôľou žalobcu nebolo súdny zmier uzavrieť. Naopak, uvedená skutočnosť preukazuje, že žalobca si bol vedomý výšky dojednaného plnenia, na úhradu ktorého v prospech žalovanej sa v uzavretom súdnom zmieri zaviazal. Žalobca bol s obsahom súdneho zmieri riadne a opakovane oboznámený, a to keď bolo konštatované, ako bol súdny zmier dojednaný a následne pri vyhlásení uznesenia o jeho schválení súdom. Žalobca, navyše, uzavretie dohody (súdneho zmieri) písomne potvrdil, čo je taktiež zaprotokolované v zápisnici o súdnom pojednávaní, pričom písomné vyhotovenie súdneho zmieri je prílohou zápisnice zo súdneho pojednania. Pokiaľ žalobca tvrdil, že písomné vyhotovenie súdneho zmieri si pred podpisom neprečítal, nepreukazuje to, vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti dojednania, uzavretia a schválenia súdneho zmieri, absenciu vôle uzavrieť súdny zmier. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na ustálenú judikatúru, vrátane vyššie citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorých základným princípom výkladu zmluvy je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy, pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné oba výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s tým spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. To platí i v prípade súdneho zmieri, ktorý je právnou skutočnosťou (zmluvou) občianskeho práva hmotného. Vzhľadom na písomné uzavretie súdneho zmieri súd poukazuje aj na rozsudok Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 26 Odo 159/2006, podľa ktorého: "Obsah právného úkonu je možné vykladať podľa vôle toho, kto ho učinil, len za predpokladu, že tvrdená vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom učiněným v písomnej forme."

26. Súd nemal preukázanú neplatnosť uzavretého súdneho zmieri ani z dôvodu žalobcom tvrdenej rozpornosti so zákonným ustanovením § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia, ten, kto je postihnutý duševnou poruchou, zodpovedá za škodu ním spôsobenú, ak je schopný ovládnuť svoje konanie a posúdiť jeho následky, a to spoločne a nerozdielne s osobou, ktorá je povinná vykonávať nad ním dohľad. Ak ten, kto spôsobí škodu, pre duševnú poruchu nie je schopný ovládnuť svoje konanie alebo posúdiť jeho následky, zodpovedá za škodu ten, kto je povinný vykonávať nad ním dohľad. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že v čase spáchania skutku boli ovládacie schopnosti žalobcu znížené v miere podstatnej, až na hranici vymiznutia, rozpoznávacie schopnosti boli znížené v miere nepodstatnej až podstatnej, podľa znalcov sa možno prikloniť až k miere podstatného zníženia. Rovnako nebolo medzi stranami sporu sporné, že v čase spáchania skutku neexistovala osoba, ktorá by bola povinná nad žalobcom vykonávať dohľad. Súd v uznesení o schválení súdneho zmieri uvedené skutočnosti skonštatoval a súčasne ustálil občianskoprávnu zodpovednosť žalobcu za spôsobenú škodu, s poukazom na skutočnosť, že zákon vo všeobecnosti nemožno vykladať tak, že neexistuje osoba zodpovedná za žalobcom spôsobenú škodu, nakoľko takýto výklad by bol v rozpore s dobrými mravmi vo vzťahu k osobám poškodených, ktoré škodu utrpeli. Súd teda, cez korektív dobrých mravov, ustálil občianskoprávnu zodpovednosť žalobcu za škodu spôsobenú žalovanej. Z uvedeného vyplýva, že súd pri rozhodovaní o schválení uzavretého zmieri vyhodnotil, že v danom prípade by aplikácia zákonného ustanovenia § 422 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobom, že nejestvuje osoba zodpovedná za škodu spôsobenú žalovanej, bola v rozpore s dobrými mravmi. Preto bola preukázaná občianskoprávna zodpovednosť žalobcu za škodu spôsobenú žalovanej, v dôsledku čoho uvedený dôvod nespôsobil rozpornosť uzavretého súdneho zmieri s hmotným právom.

27. Súd rozhodol, že ďalšie, žalobcom navrhnuté dôkazy, a to výsluch svedkov M. Č. a J. Č., výsluch znalca M. V. a znalecké dokazovanie nevykoná, nakoľko zistený skutkový stav umožňoval vo veci rozhodnúť. Vykonávanie ďalších dôkazov by preto bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania.

28. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania v konaní v plnom rozsahu úspešnej žalovanej Súd preto priznal žalovanej

voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.